

Husmandsforeningerne, nej, hvis han fik det vedtaget, vilde Husmændene blot komme ind under det socialistiske Overformynderi, — saaledes har jeg netop sagt, og det staar i Rigsdagstidende —, og det troede jeg ikke, at de vare saa godt tjente med som med Samarbejdet med Landboforeningerne. Jeg oplyste endvidere, at det af Landboforeningernes Beretning fremgik, at de havde ydet 16,000 Kr. til Husmændene, til Husmandsrejser og til Præmiering af Husmandslodder, og desuden gratis stillet Befordring til Raadighed for alle dem, der havde været ude paa Eftersyn omkring ved disse forskellige Lodder. Nu ligger det i Sagens Natur, at naar Landboforeningerne skulle sættes ud af Spillet, ville de ganske sikkert ikke yde 16,000 Kr. om Aaret til Husmændene og rimeligvis heller ikke stille deres Køretøjer til Raadighed til gratis Befordring; Resultatet vil kun blive, at Husmændene ville komme, som man siger, fra Dynen i Halmen. Men jeg har ogsaa, om ikke da, saa Aaret efter, da der var et lignende Forslag fremme, udtalt, at Husmandsforeningerne, som vi alle sympatiserede med, den Gang vare saa smaa og spredte, at det vilde være en Ulykke, man gjorde mod dem, hvis man overlod det til dem at administrere det hele; men efterhaanden som de voksede sig større og større og sluttede sig sammen, vilde det jo være den naturligste Ting af Verden, at de først sammen med Landboforeningerne kom til at administrere disse Bevillinger, og derigennem kom der vel saa senere en Dag, hvor de gennem Opdragelse, om jeg maa sige det, kunde overtage Administrationen af disse Bevillinger paa egen Haand. Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister netop har grebet det rette, naar han foreslaar, at et Udvalg af Repræsentanter for Husmandsforeningerne og Fællesforeningerne træde sammen for at komme med Indstilling til Administrationen om, hvordan Pengene skulle anvendes.

K. M. Klausen: Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. Vedrørende Skovarbejderne talte den højtærede Minister og ogsaa nu Ordføreren om, hvorledes de faste Skovarbejdere vare stillede, medens jeg væsentlig talte om, hvorledes de ikke faste Arbejdere vare stillede. Jeg fremhævede, at for disse ikke faste Skovarbejdere vilde Hovedsagen være, at deres Dagløn blev forhøjet. Nu siger den højtærede Minister, at det har ikke saa meget at betyde med Daglønnen,

fordi disse Folk som oftest arbejde paa Akkord. Jeg skal dog hertil bemærke, at det meget ofte er Daglønnen, som lægges til Grund for den Akkord, som fastsættes, og disse Skovarbejdere have netop i deres Andragende gjort gældende, at de vilde have nogen Indfyldelse paa Akkordbetalingen, og at det viste sig, at de ved Akkordbetalingen ofte ikke en Gang kunde holde deres Dagløn. Det er derfor netop af stor Betydning, at Daglønnen for dem er nogenlunde høj, fordi den gerne har en betydelig Indfyldelse paa den Akkordbetaling, de faa.

Saa kom den højtærede Minister med en Sammenligning mellem det, som København betaler sine Skovarbejdere paa Bidstrup Gods, og det, som Staten betaler, og denne Sammenligning skulde jo efter Ministerens Anskuelse falde særlig ud til Fordel for Staten og vise, at Københavns Kommune ikke kunde maale sig med Staten som Arbejdsgiver. Det var jo med en ligefrem Fryd, at den højtærede Minister omtalte dette, og det var med en ren Henrykkelse, at hans Partifæller sade og hørte paa ham. Jeg vil imidlertid bestride, at det er rigtigt, hvad den højtærede Minister i saa Henseende har oplyst. Jeg skal meddele, hvad Prisen er for Akkordbetaling. Ministeren sagde, at ogsaa her maatte Statens Betaling i det hele regnes for bedre end Københavns Kommunes. Jeg skal nævne Akkordbetalingen for en Del Arbejder. For Knuder betaler Staten 2 Kr., Københavns Kommune 2 Kr. 40 Øre; for beskadiget betaler Staten 1 Kr. 80 Øre, Københavns Kommune 2 Kr., for Fagot betaler Staten 1 Kr. 80 Øre, Københavns Kommune 2 Kr., for Topkvas betaler Staten 60 Øre, Københavns Kommune 80 Øre, for Rosbrænde betaler Staten 90 Øre, Københavns Kommune 1 Kr., for Granfagot betaler Staten 1 Kr. 60 Øre, Københavns Kommune 2 Kr., for Grangavntømmer betaler Staten 1½ Øre pr. Kubikfod, Københavns Kommune 2 Øre. Derimod er der en Post, Bunkekvas, hvor Staten betaler 50 Øre, medens Københavns Kommune betaler 40 Øre. Man vil se, at paa de andre Poster staar Københavns Kommune med Hensyn til Akkordbetaling over, hvad Staten betaler, saaledes at det varierer fra 9 pCt. til 33 pCt. over den Betaling, som Staten yder.

Hvad Daglønnen angaar, burde den højtærede Minister jo have oplyst derom. Det staar i den Skrivelse, som Ministeren har været saa velvillig at overlade mig. Daglønnen er for Københavns Kommune